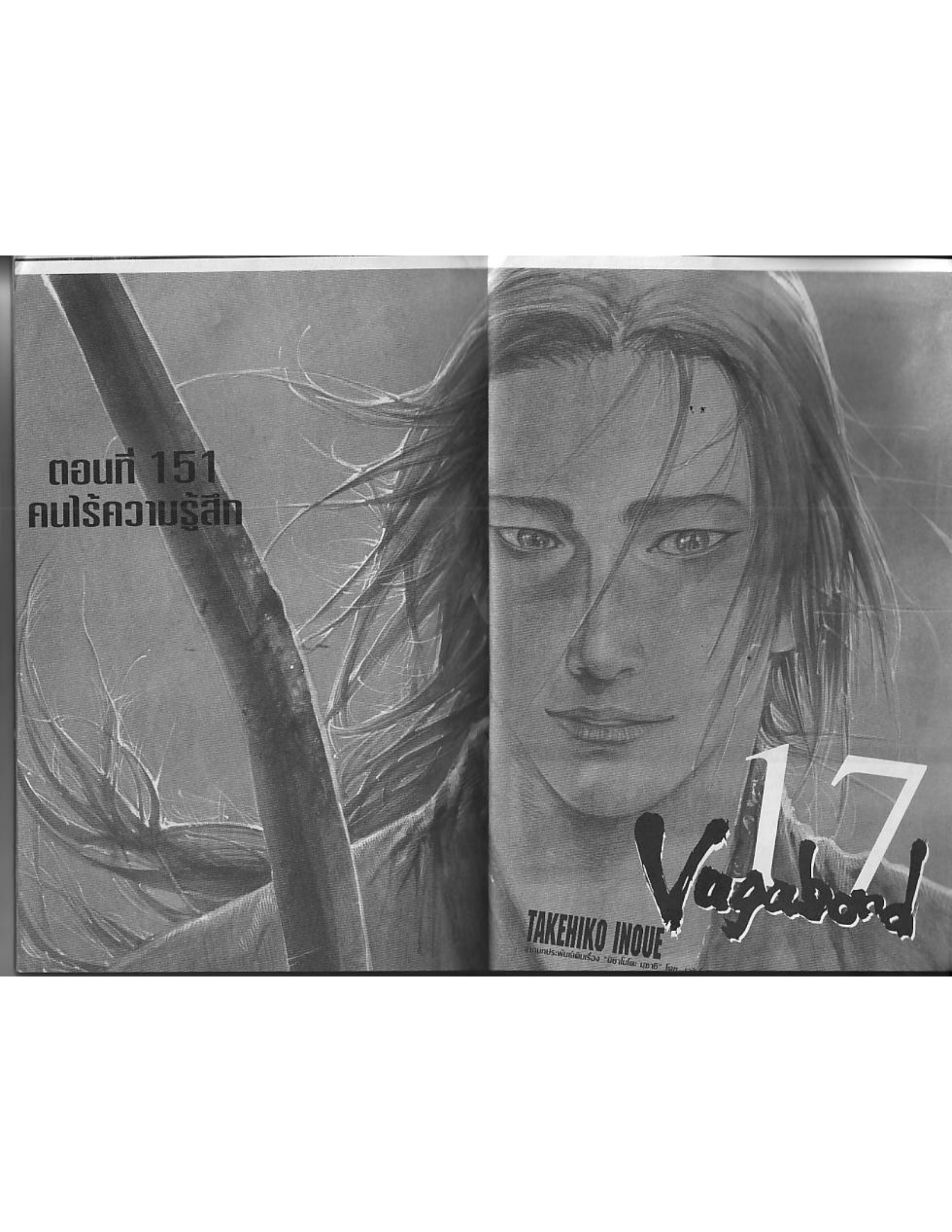

นักดาบ 2 คน
มาเผชิญหน้ากัน
คนหนึ่งไร้ความรู้สึก
ไม่มีแม้แต่ความกลัว
อีกคนหนึ่งนั้นเล่า
ไม่อาจจัดความรู้สึก
อ่อนไหวออกไปได้
แต่ทั้งสองต่างก็
"อยากแกร่งกล้า"
เหมือนกัน!
ทั้งคู่คิดเช่นนั้น
และเผชิญหน้ากัน
บนชายหาดในคืนวันเพ็ญ

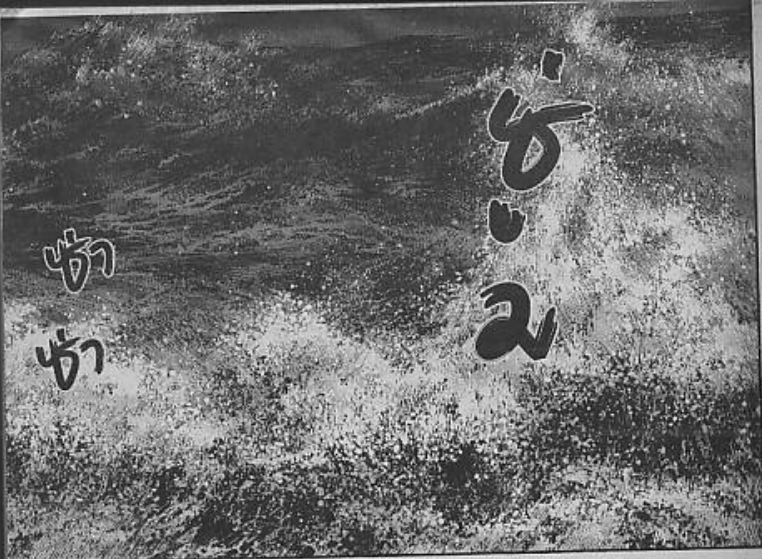
"VAGABOND" VOLUME 17.

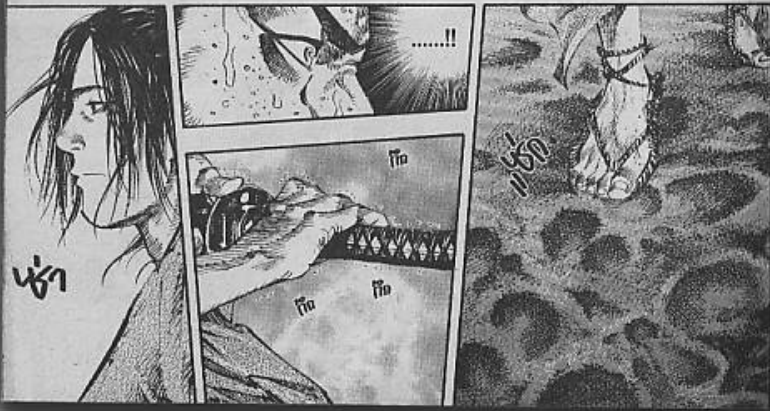

ตอนที่ 151
คนไร้ความรู้สึก

17
Vagabond

TAKEHIKO INOUE

อย่างน้อย
ก็พลัง
ที่น่ากลัว

ตั้งใจ
หรือว่า
คิดไม่ตก

ความ...
อยากรู้
อยากเห็น
...!!

ไอน้ำ
เอ๊ย
!!

จะพิน
แล้วนะ
!!

ความอยากรู้
อยากเห็น
เท่านั้น
!!

ซ่า

ซ่า

.....!!

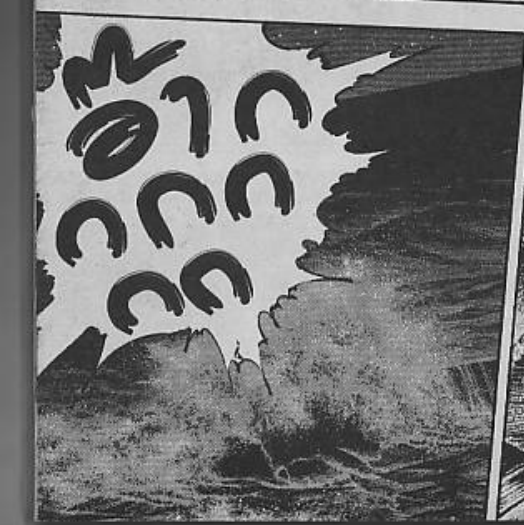
ทิ

ทิ

ทิ

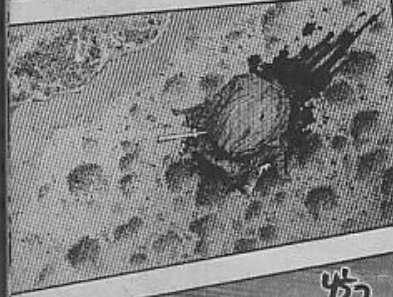
เป็นศิษย์
ผู้น้องของข้า
เอง!!

เด็กหนุ่ม
คนนั้น
เป็นใคร
ครับ!?

ท่าน
อิตโตไซ

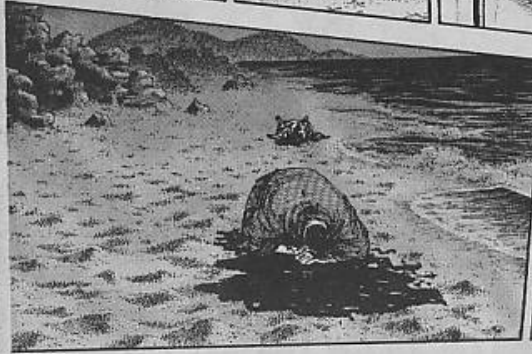

Vagabond

หนทางข้างหน้า
ของคน
ที่
ไร้ความรู้สึกคือ
ความตาย

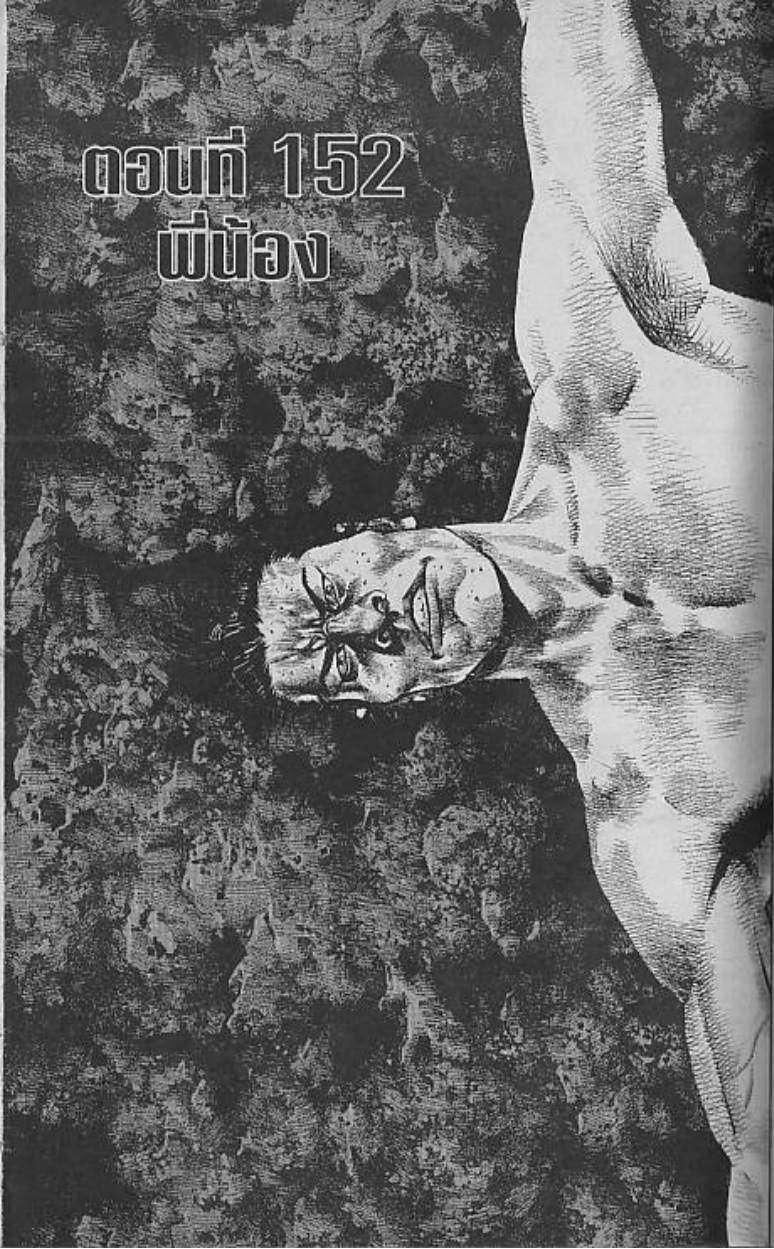

จ้า
จ้า
จ้า

เมื่อเข้าใจแล้ว
จงสู้อย่างเต็มที่
!!

สู้ต่อไป

ตอนที่ 152
พี่น้อง

มีศิษย์พี่
ศิษย์น้อง
แบบนี้
ด้วยรี
...!!

ซำ
ซำ

ซำ
ซำ

ซำ
ซำ
ซำ

อาจารย์
เค็มโป
!!

ศิษย์
ผู้น้อง
...!!

บ้าจริงๆ
...!!
ทำได้ยังไง
กัน?

เป็นศิษย์ผู้น้องแท้ๆ
ยังอดสำน
แตรได้ลงคอ
โดยไม่ตั้งใจ
เลย...!!

เพราะ
อะไรครับ
ท่านพ่อ

ทั้งๆ ที่ท่านพี่
ไม่คิดจะเอาดี
ทางวิชาดาบ
ไปตั้งนาน
แล้ว

แต่ที่ว่า
ข้ามี
!!

ช่วงเวลา
อย่างนี้
ท่านพี่
หายไปไหน
!!

ทำไมถึง
ได้เลือกท่านพี่
เป็นผู้นำ
แทนที่จะเป็น
ข้าล่ะ

ท่านพ่อ
...!!

ท่านพี่
ล่ะ...

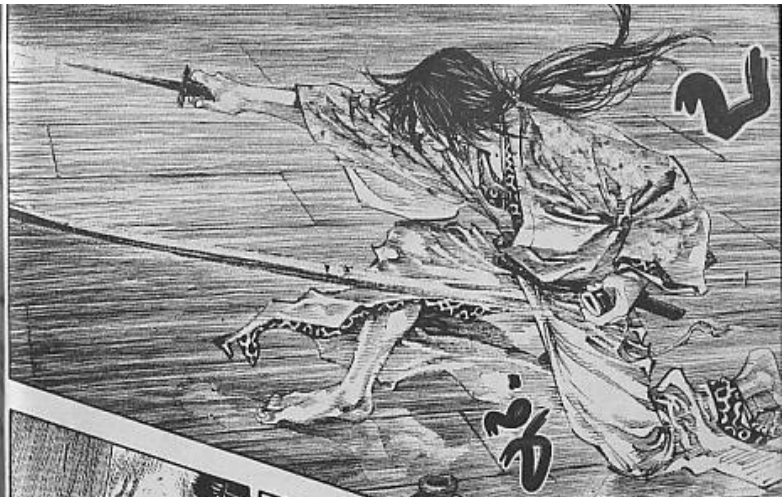
ฮือ

ฮือ

ฮือ

เอ่อ...

ออก
เดินทาง
ดีกว่า

จะได้ค้นหา
สิ่งที่ซึก
ยังขาดอยู่

สิ่งที่
ท่านพี่มี
แต่ข้า
ไม่มี

สิ่งที่
ข้ายังขาด
อยู่

ออก
เดินทาง
เพื่อ
ฝึกฝน

นี่...

เลือดออกมาก
ขนาดนั้น
ไม่ไหวแน่ๆ!

ไอ้...

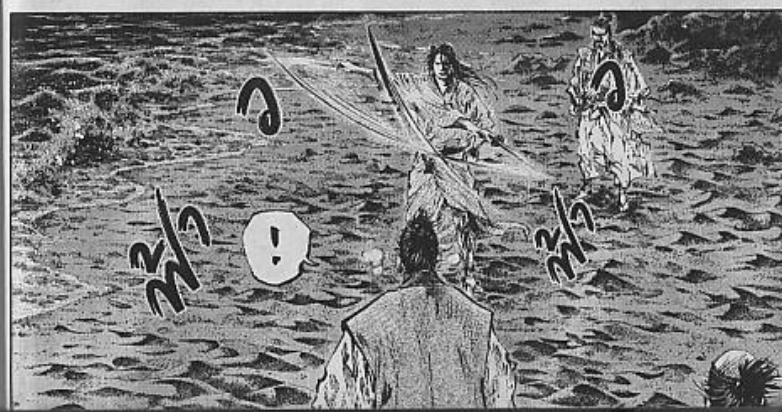
ถอยไป
ซะ!!

แก
ถอยไป
ซะ!!

ไอ้...

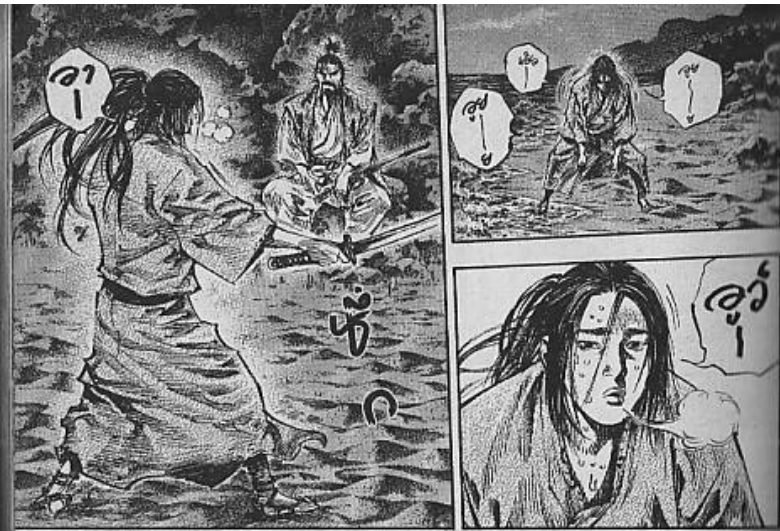
.....

ไอ้...

อา

ฮึ

ฮึ

ฮึ

ความ
กล้า

สิ่งที่
ข้าไม่มี

ฮึ

ฮึ

ฮึ

ฮึ

ฮึ

ฮึ

การ
เตรียมใจ

รับรู้ถึง
ความน่ากลัว
ในการ
ฆ่าฟันกัน

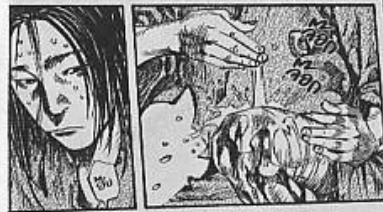
หึ หึ
อย่างนี้
นี่เอง

แต่มันนะ
ไม่กลัว
หรอกนะ
!

หรือว่า
จะโง่ซ้ำ
นี้
ความ
อยากรู้
อยากเห็น
...!!

ฮึ

ฮึ

ฮึ

ฮึ

ฮึ

ตัวข้า

ข้า

ข้า

ข้า

ไม่มี
อะไร
เลย

ทำไม...
ถึงอยาก
ตะตะตื้อผู้
ด้วยชา
แบบนี้?

ยาก
เหลือ
เกิน

ซึก...

ซึก

ซึก

ซึก

ซึก

ข้าเป็นลูกชาย
ของ
โยชิโอะกะ
เค็มโป นะเฟีย !!

เจ้านั้น
มันพูดวน
ปะ

ไม่รู้ด้วยซ้ำ
ว่าตัวอักษรอะไร
เขียนยังไง

เสียใจ
ด้วยนะ

นี่ๆ
คุณหนูเอ๋ย

ทุกน
พอ
...

ไม่เคย
ชื่นชม
ข้าเลย
แม้แต่
ครั้งเดียว

อ้ากก
กกกก

ย้าก

อ้าก
กก

Vagabond

ตอนที่ 153 การต่อสู้ด้วยเลือด

การที่ได้
ทำร้ายตัวเอง
ทำให้
เขาหลุดพ้นจาก
ทรงซึ่งในใจ

เพราะคือให้
ทำตัวเป็น
นักแสดงยัง
ผู้ขายคน
นี้ก็ไม่อาจทำ
ร้ายใครได้

สิ่งที่
เหมือนกับ
สัญชาตญาณ
ของการต่อสู้

สิ่งที่เขารู้
ที่ชายของเขา
มีแต่เดิน
จิตใจไร้

ไร้ความ
รู้สึก

แทงตัวเอง
เพื่อ
ปลดปล่อย
ออกมา

ที่นอนหลับ
อยู่ในส่วนลึก
ของจิตใจ

ถึงกับลงทุน
ทำร้าย
ตัวเอง

ท่านแบบนี้
เพื่อให้
เท่าเทียมกัน
จันตรี

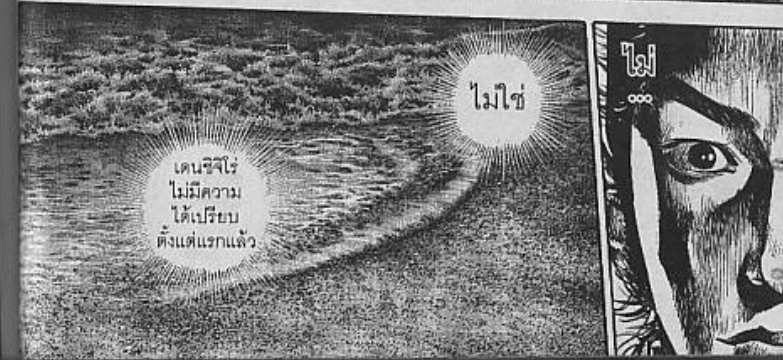
บ้างจริงๆ
เลย

นี่ไม่ใช่
การฝึก
ในโรงยิม
นะ

ไม่น่าเชื่อว่า
จะมี
คนแบบนี้
...!!

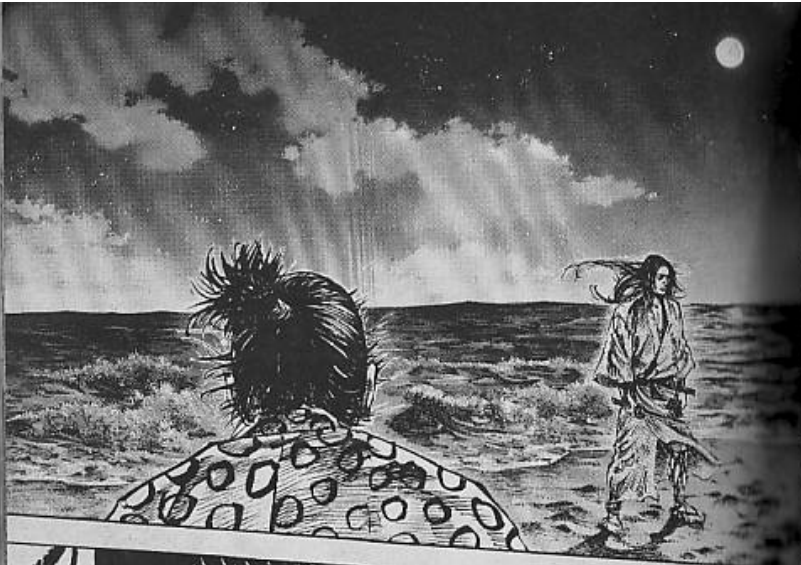
ท่านลูเอคะ
คงจะเห็นอนาคต
ของโยชิโอะกะ
แล้วสินะ
!!

เดินจิตใจ
ไม่มีความ
ได้เปรียบ
ตั้งแต่แรกแล้ว

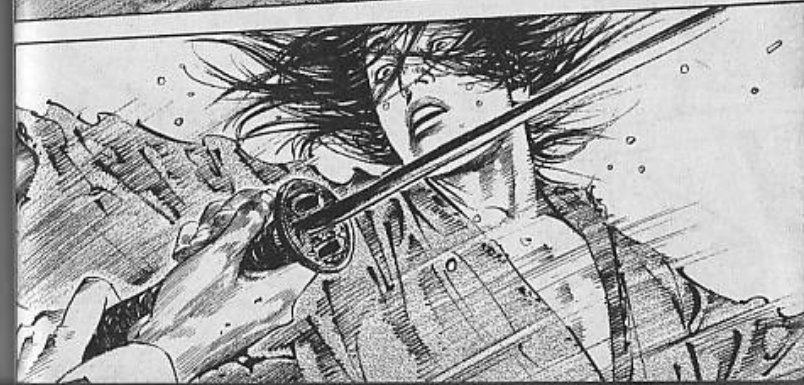
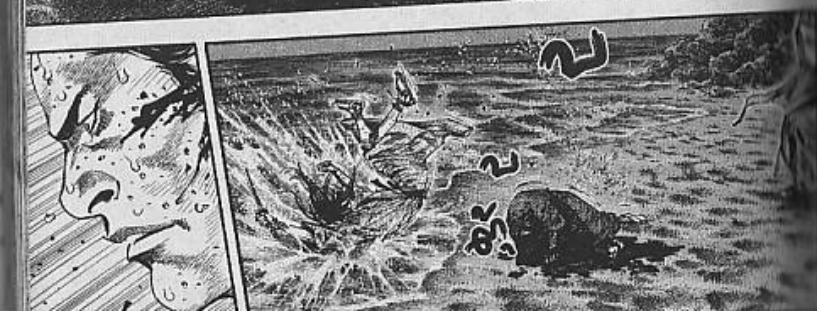
ไม่ใช่

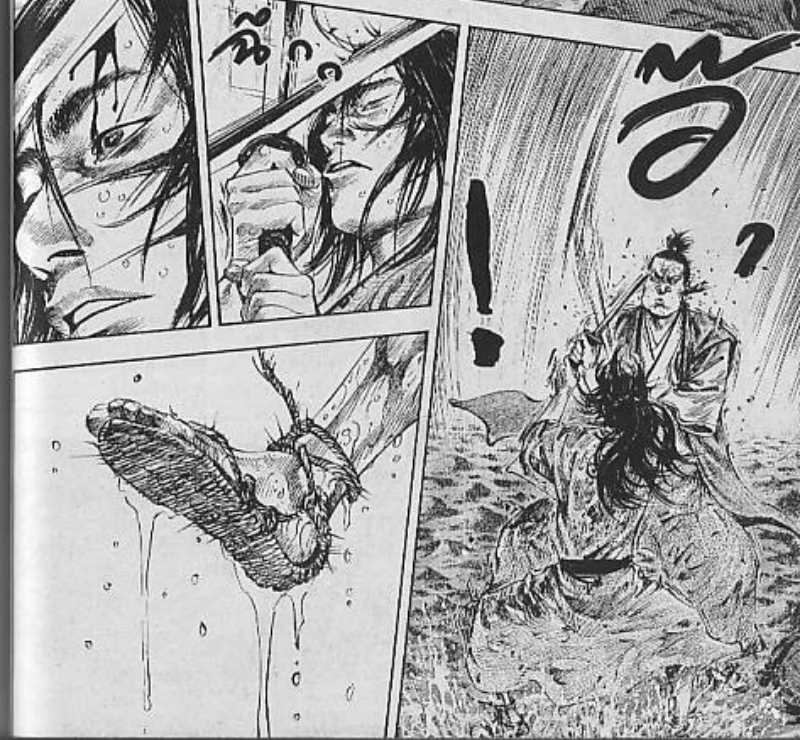

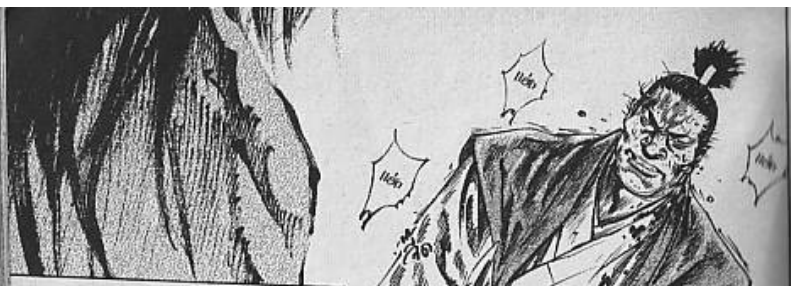

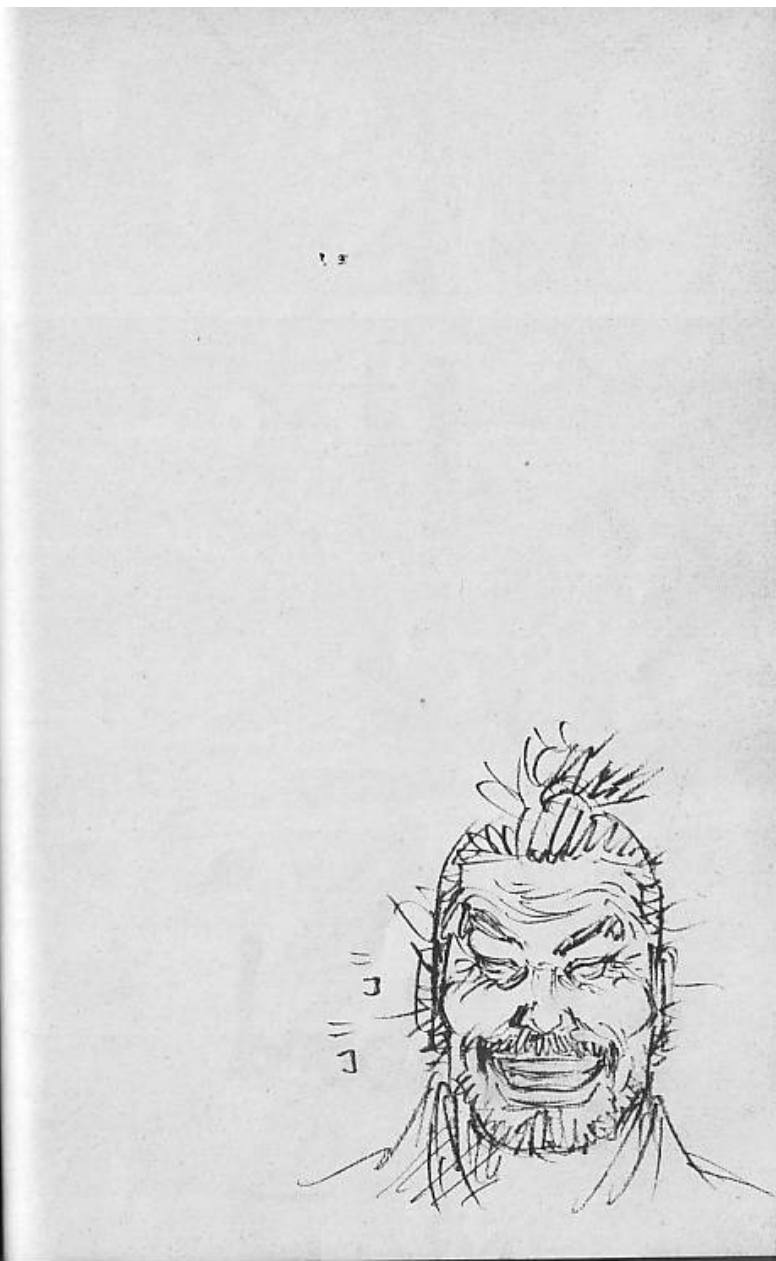

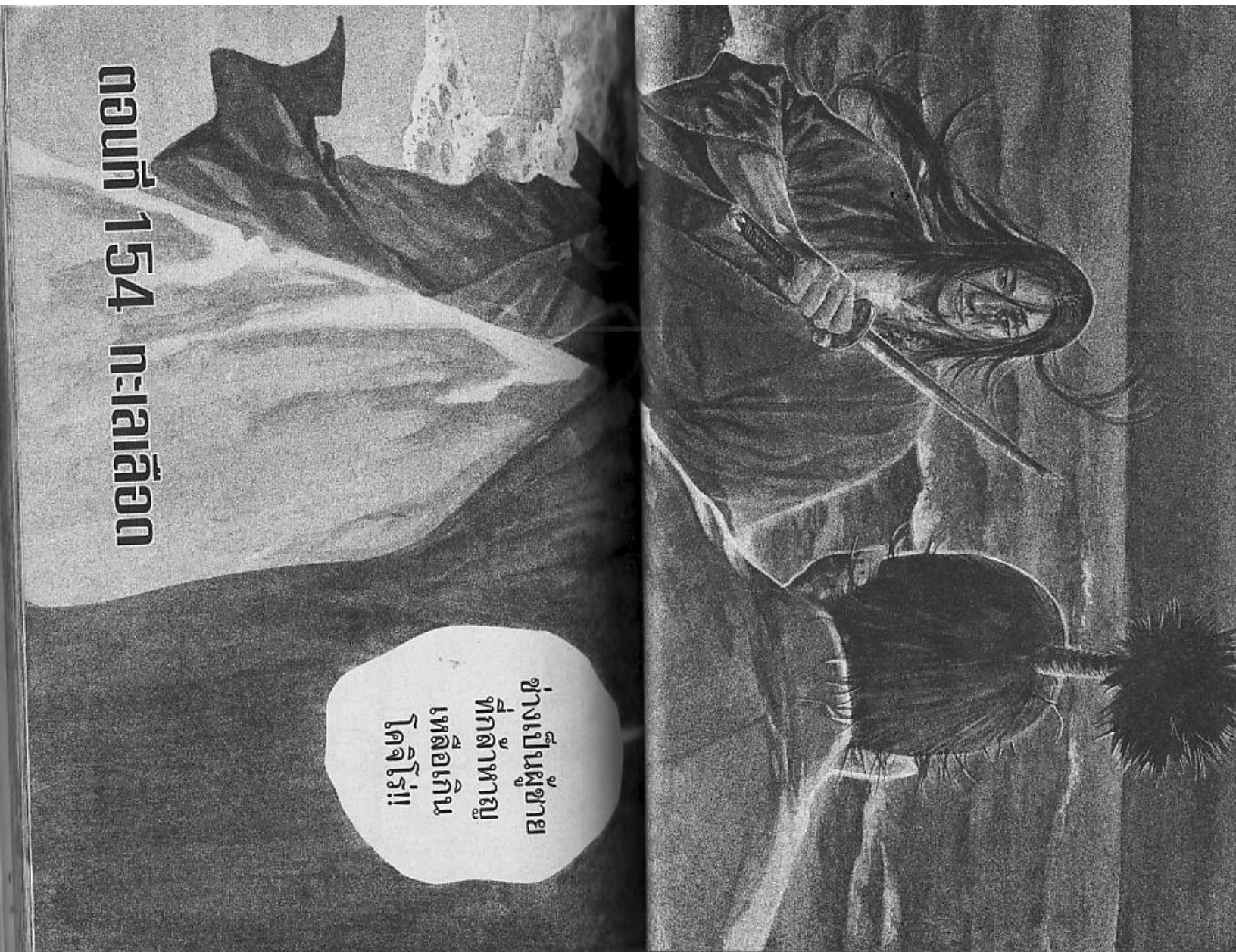

Vagabond

ช่างเป็นผู้ชาย
ที่กล้าหาญ
เหลือเกิน
โคจโร้!!

ตอนที่ 154 นະเรลลือต

รอดตาย
เพราะกระดุก
...!!

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

แมด
ไม่ลึก

คัน

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

จิตใจขี้ไม่อยู่กับเนื้อกับตัวถึงขนาดนี้เชียววี

มาหุดอะไรตอนนี้

บ้าที่สุด

จริงสิ
นั่นเป็นดาบสั้น
ที่ตั้งใจไปจากเรา

คงเป็น
เพราะ
ดาบสั้น

//อ๊ต

//อ๊ต

//อ๊ต

ถูก
แทง
แล้ว

//อ๊ต

//อ๊ต

กระดุก
...

ได้กลิ่น
คาวเลือด
...!!

เมื่อก็
มันอะไร
กันนะ
!?

รีวี่
มนุษย์
!?

หึหึ

สัตว์ร้าย
...

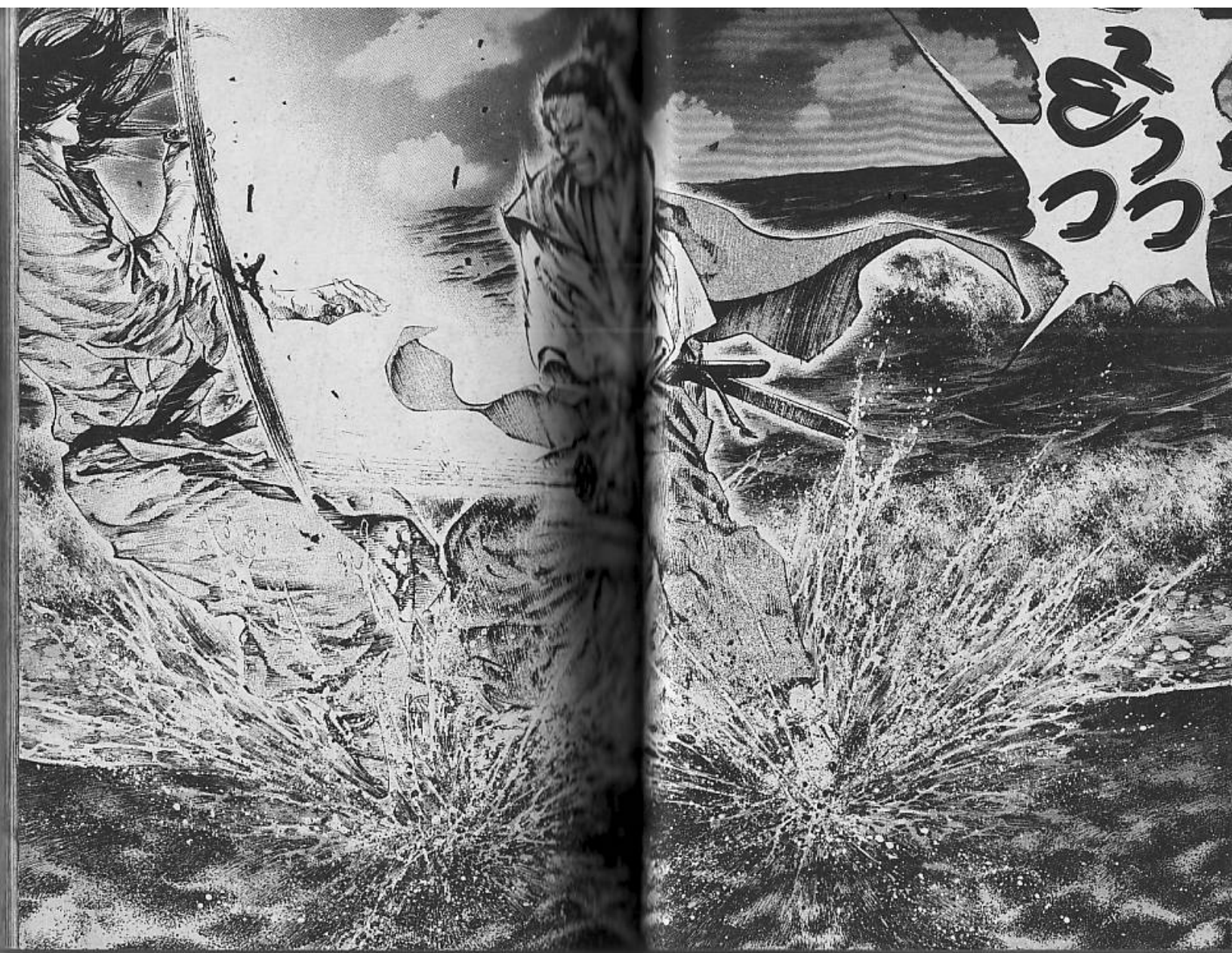
หึหึ

โคจิโร่
...!!

โคจิโร่

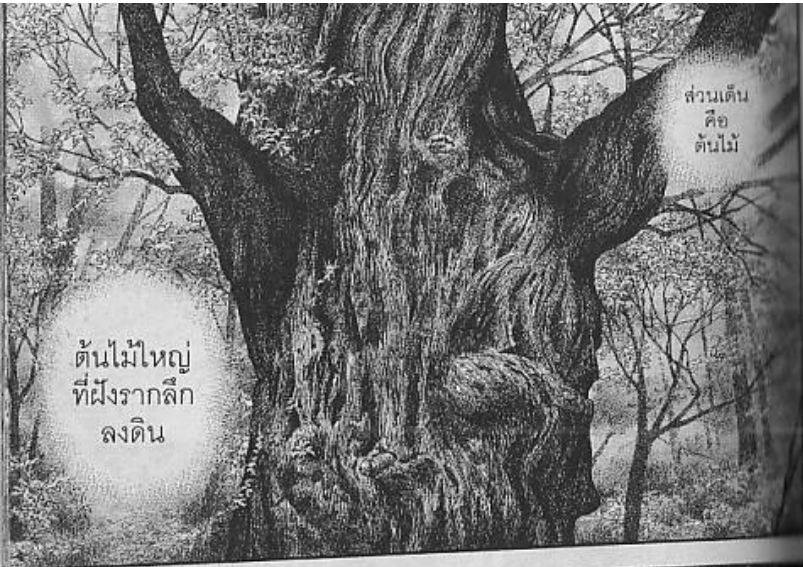
โธ่

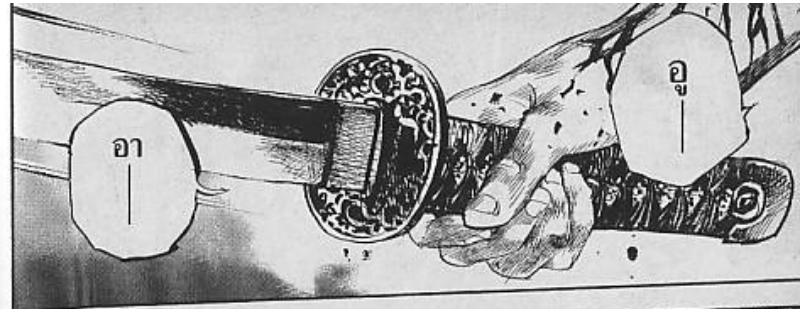
เด็น !!

ก็ต้อง
ฝากความหวัง
ไว้กับดาบ
ต่อไป...

อึ้ง

หากไม่อาจ
สำเร็จได้ด้วย
ดาบแรก

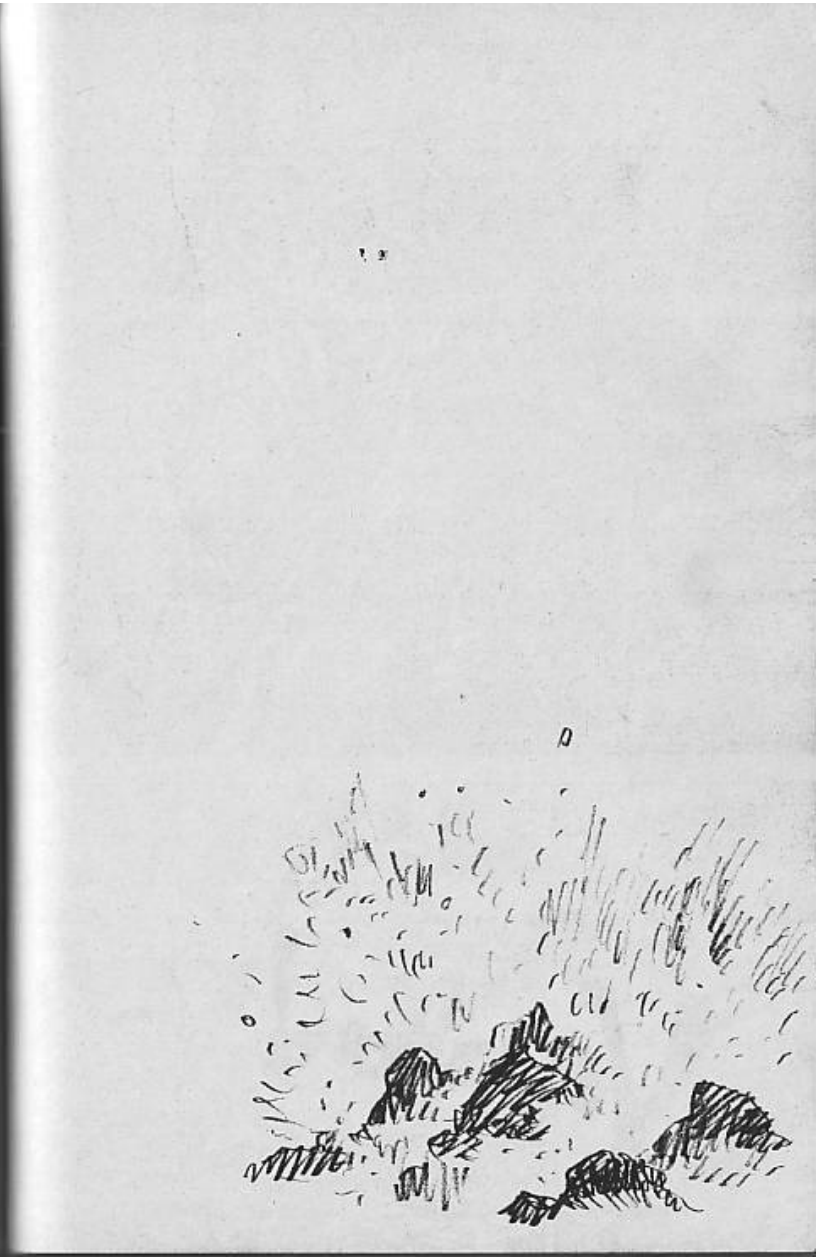
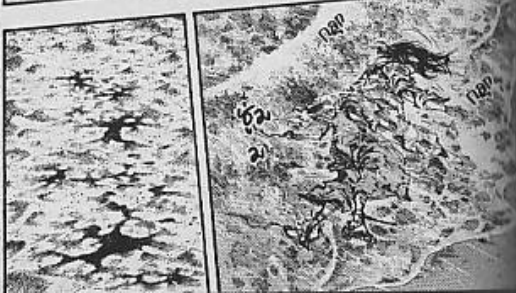
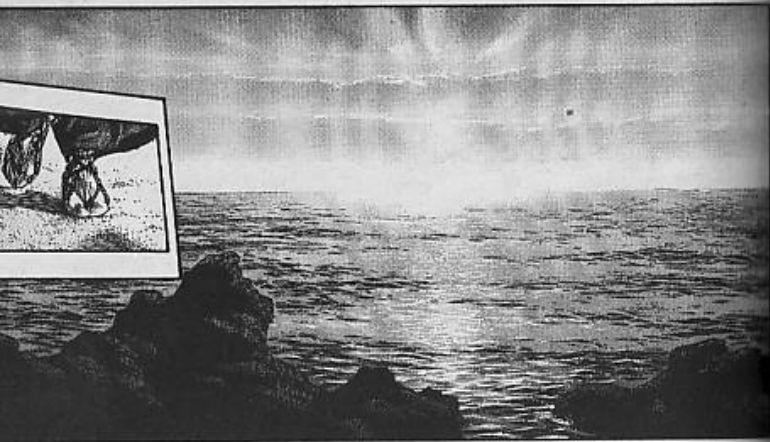
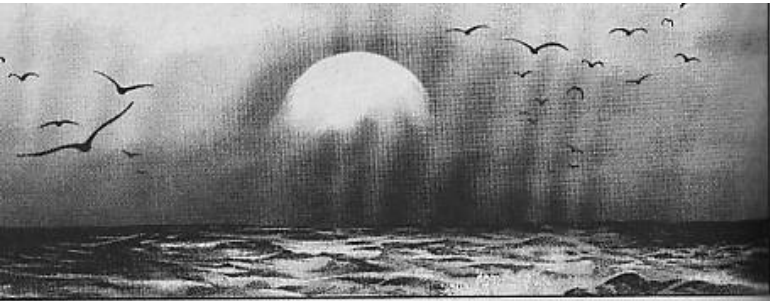

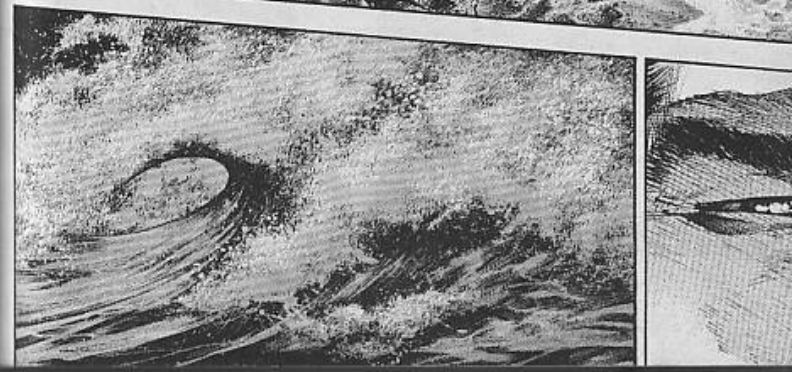
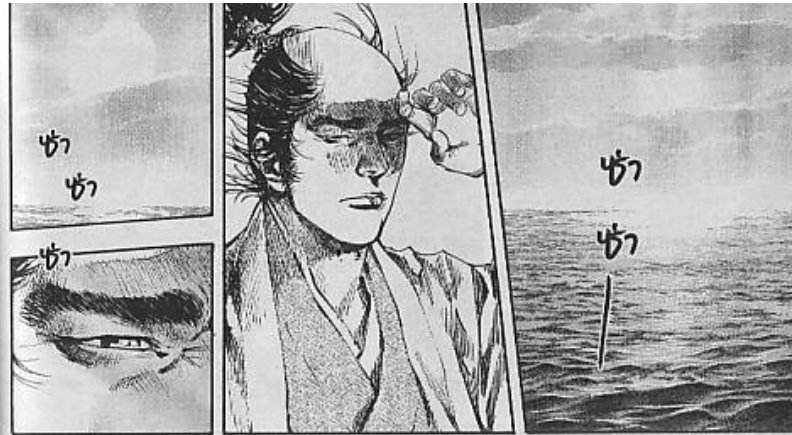
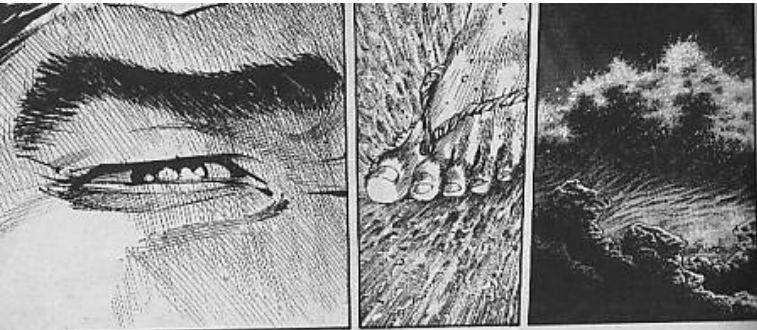
Vagabond

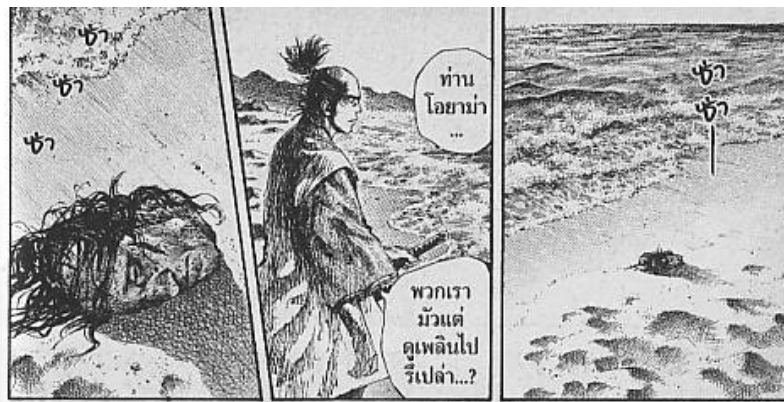

ตอนที่ 155 ออกเดินทาง

ช่างกว้างใหญ่

อโธ อิตโตไซ

ซ่า
ซ่า

โคจิโร่ล่ะ
ว่ายังไง
...?

ซ่า
?

เอาเหล่านี้อีกสิ!

มีเท่าไรเอามาก็ได้ !!

ถึงข้าจะเต็มใจให้ท่านพักอาศัยก็ตาม แต่ไม่นึกว่าจะกลับมาในสภาพนี้...!!

อะ...
ขอรับ

อะ...
ขอโทษจริงๆ นะ นายท่าน...!!

สนุกจริงๆ !

รู้แค่เพียงว่ากว้างใหญ่

คนเราไม่อาจวัดความกว้างใหญ่ของทะเลได้

.....

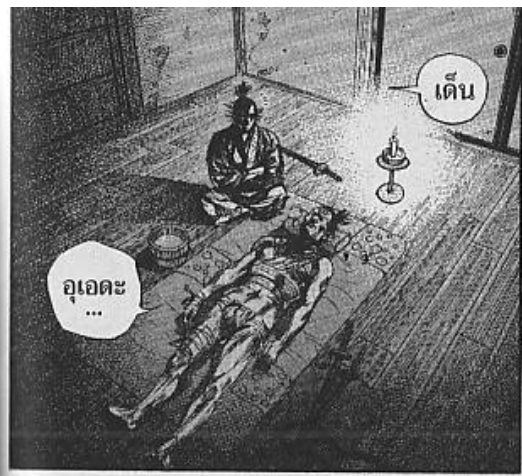
ทำทางมัน
สนุกมาก
เลย

ซาเห็นแล้ว
ก็พลอยนึกสนุก
ไปด้วย

สัญญาว่า
จะมาพบ
กันอีก

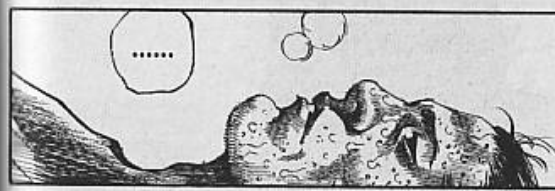

มันคุยเก่ง
ซะด้วยนะ
...

เดิน

อุเอะตะ
...

ซ่าฝั้น
...

หลังจากที่เรา
ต่างก็เก่งขึ้น
กว่านี้

และอยาก
จะเก่งกล้า
...

แต่ชอบ
ดาบ

พวกเรา
ทั้ง 2 คน

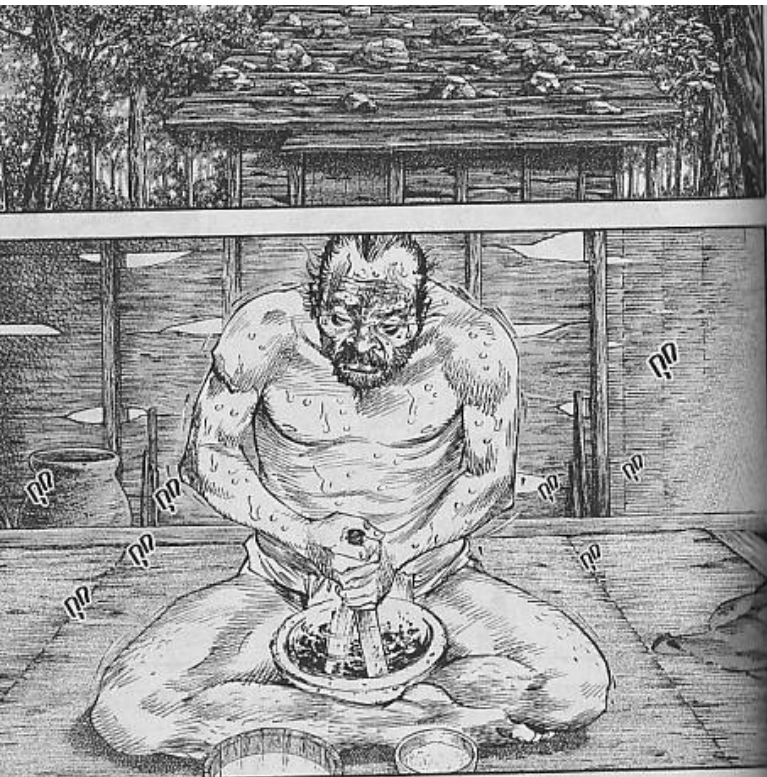
ต่างก็
อยากจะ
เก่งขึ้น

มาพูดคุ
ยกัน...?

คน 2 คน
ที่ไม่รู้จักกัน
เลย...

ใช่สิ...
จำได้ว่า
มาคุยกัน

เด็กน้อย
ทำเหมือนกับว่า
ได้เจอเพื่อนที่รู้จัก
กันมาอีก 10 ปี
หยิ่งงั้นแหละ
...
ทั้ง ๆ ที่
ต่างก็เพิ่งจะ
พาดพิงกันมา
หยก ๆ

โคจิโร่
ช่างเป็นคน
ที่แปลกจริง ๆ

ซำ
ซำ

ซำ
ซำ

เดาใจ
ไม่ถูกเลย

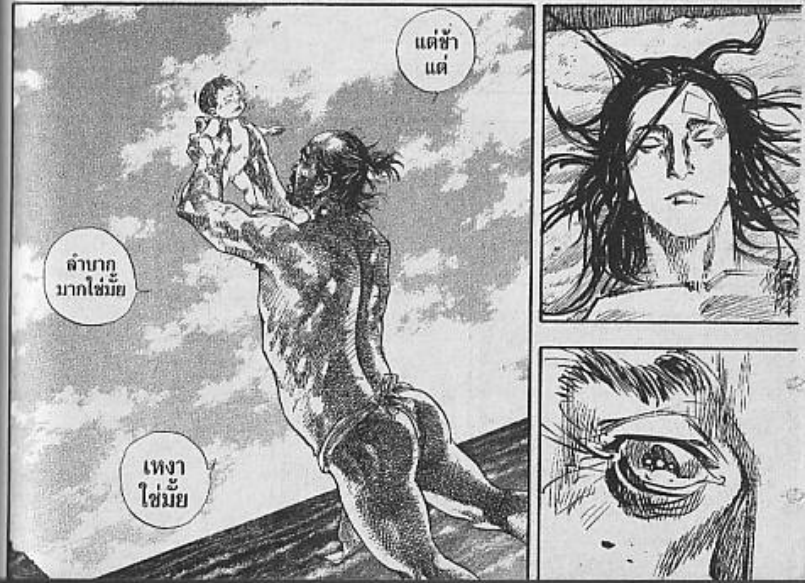
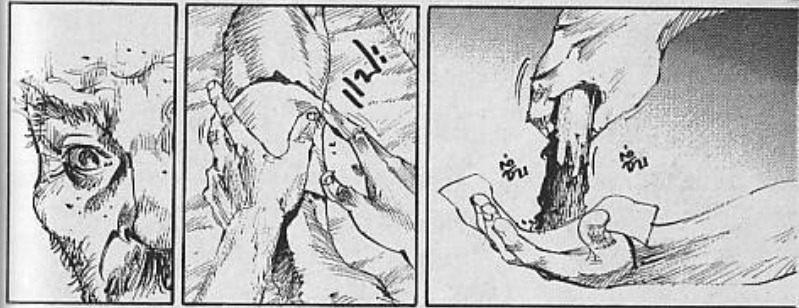
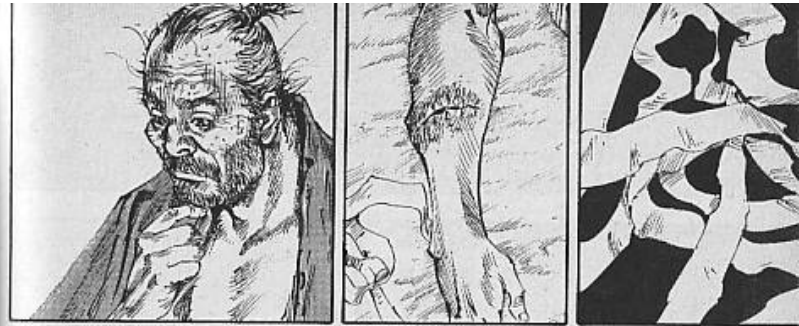
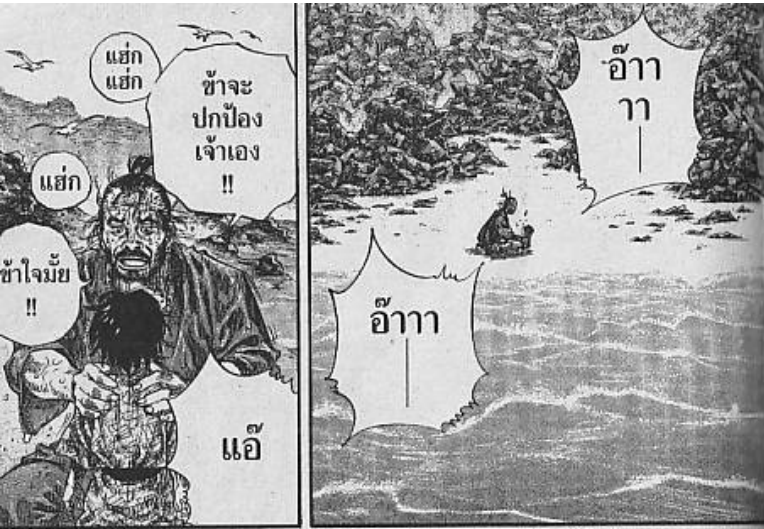
โคจิโร่

อาจารย์
เค็มไป
...!!

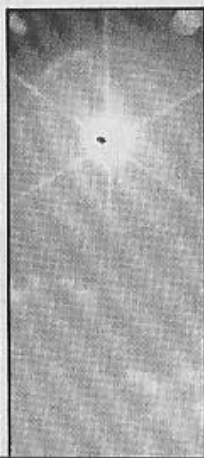
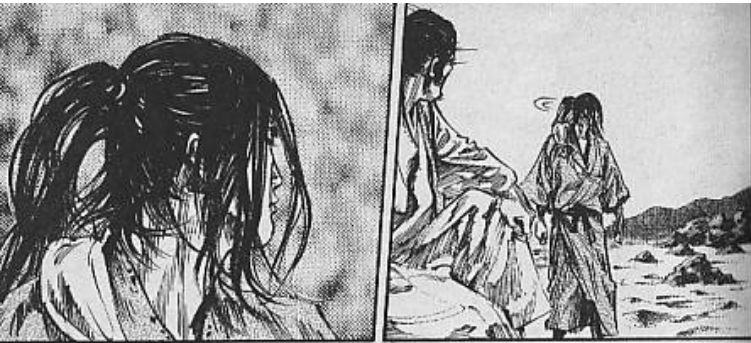
ซำ
ซำ
ซำ

แล้วก็
...

ได้โปรดดู
ความก้าวหน้า
ของเด็กชิจิโร่
ด้วยขอรับ

Vagabond

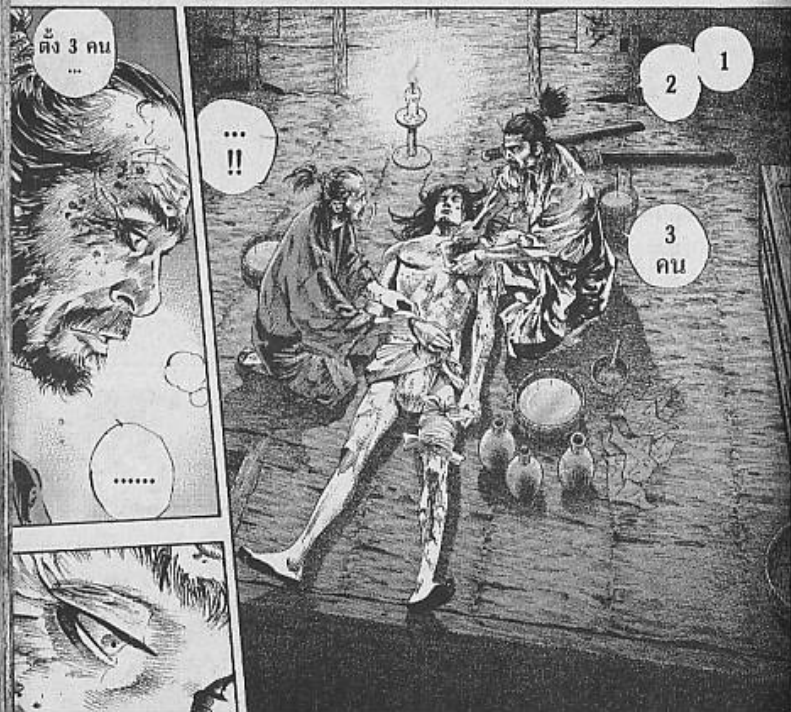
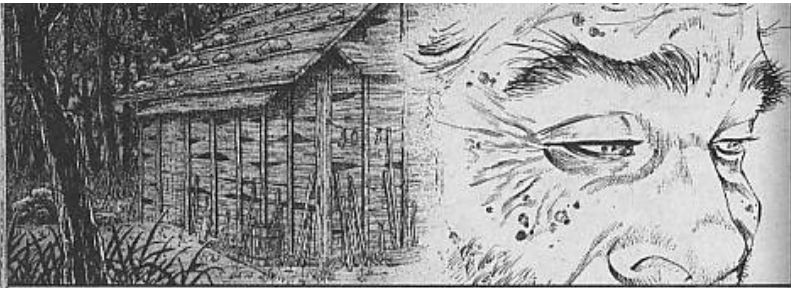

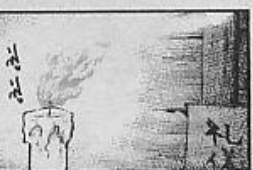
ตอนที่ 156
ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต

ความแก่ชรา เป็นเรื่องที่ ช่วยไม่ได้ จริงๆ

เพียง ชั่วข้ามคืน... เปลี่ยนไปได้ ถึงขนาดนี้ ...!

ยะโกะโร่ เป็นเพราะ แกคนเดียว

ซาก็ แก่แล้ว ...

เคยพูดว่า ซาก็เป็นเลือด นี้นะ

ยะโกะโร่

แต่พอ ถูกเรียกว่า เป็นเลือด กลับรู้สึก ดีใจ

ทั้งที่เป็น ลูกศิษย์ ...

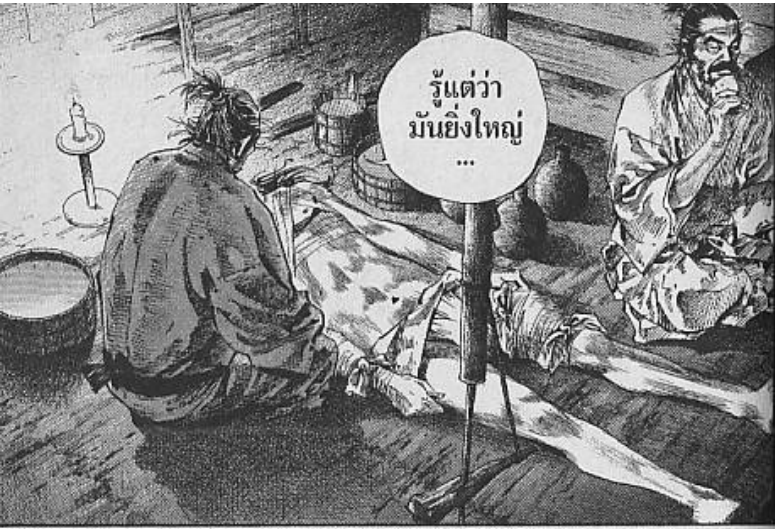

เหมือนกับ พวกเรา มันแหละ

เลือด นะครับ อาจารย์

ทุกอย่างนั้น จริงๆ

รู้แต่ว่า
มันยิ่งใหญ่
...

พูดอะไร
ที่ยังงง
!?

ก็อาจารย์
เป็นคน
เลียงมันเอง
นี่นา!!

ซา
ซา
ซา

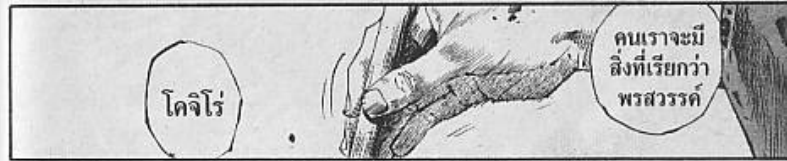

โคจิโร่

นี่คง
...

ถึงเวลาที่
เจ้าต้อง
ไปจากข้า
แล้วสินะ
...!!

ยะโกะ
โร่

โคจิโร่

คนเราจะมี
สิ่งที่เรียกว่า
พรสวรรค์

พรสวรรค์
ของเอ็ง

ข้าชก
ไม่แน่ใจ
แล้วละ

พรสวรรค์
ใจละ...

มันลืมดาบเล่มนี้ไปแล้วละ

ของคู่ต่างหน้าพ่อกับแม่

นั่นก็คือ ยะโกะโร่

มันได้ค้นพบสิ่งที่มีค่าเทียบเท่ากับดาบยาวเล่มนี้แล้ว

อิโต
อิโตโตไซ

ดาบที่เคยถือติดตัวตลอดไม่เคยห่าง

บัดนี้ โคจิโร่ ไม่ต้องการมันอีกแล้ว

ฝากดูแลโคจิโร่ด้วยนะ...!!

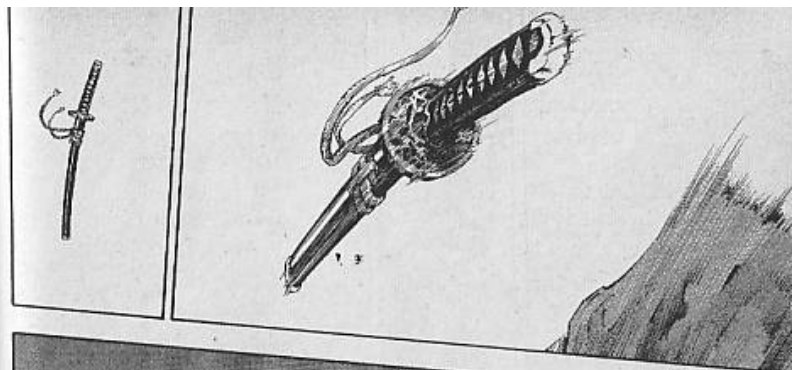
ซ่า
ซ่า
ซ่า

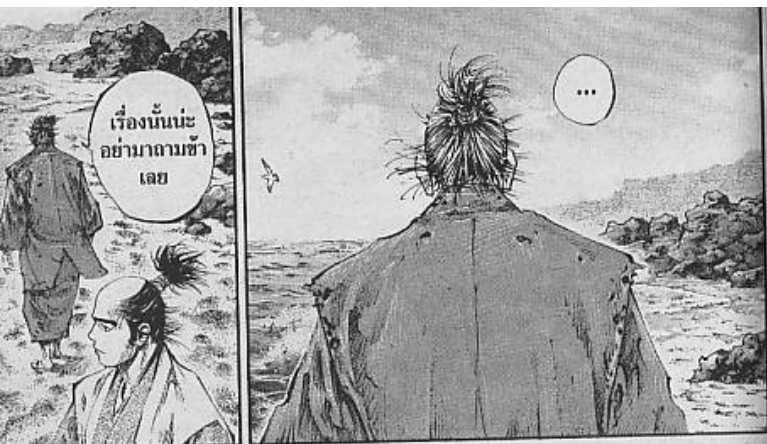

โคจิโร่ ได้ตัดสินใจด้วยตัวเองแล้วที่จะตามยะโกะโร่ไป

ทำไมนะวี

เรื่องนั้นนะ
อย่าถามซา
เลย

...

ซา
ซา

ดาบ
รี

คืนนั้น
...

เหลือไว้แต่
ความ
เสียใจ

เป็นทุกสิ่ง
ทุกอย่าง
ในชีวิต

ดาบ

อ้าว
ยังอยู่ที่นี้
อีกรึ

จะ
ออกเดินทาง
วันนี้แล้วละ

บาดเจ็บ
ของเพื่อน
ก็ทุเลาลง
แล้ว

เอ๊ะ

พ่อหนุ่มคนนั้น
ยังไม่ตาย
นี่หรื...

งั้นหรื
...

ดาบเนี่ย
...

มันคือ
อะไรกันขอรับ
อาจารย์
ดาบเนาะ

ได้พูดคุยกัน
หลายเรื่อง

ยังให้ความ
รู้สึกแบบนั้น
ได้อีกหรือ
...

ดาบนี้
ช่างประหลาด
แท้

ขณะที่
ทำหั่นกัน
อยู่นั้น

ซำก็
เหมือนกัน
...

เดินซิจิโร่
...

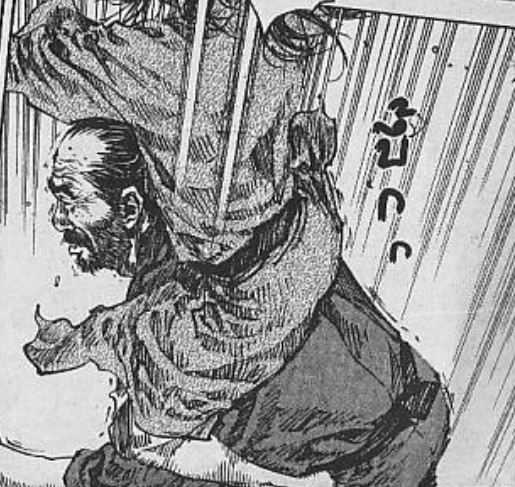
บอกว่า
ได้คุยกับ
โคจิโร่

พวกเรา
ทั้ง 2 คน

และ
อยากจะ
เก่งกล้า

แค่ชอบ
ดาบ

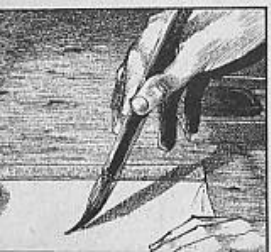

ฮะ ฮ่า
ฮ่า

เพียงแค่ได้
สร้างทายาท
นักดาบ
อย่างแข็ง
ไว้

รู้สึก
ชีวิตมีค่า
ที่ได้
อยู่กับ
ดาบ

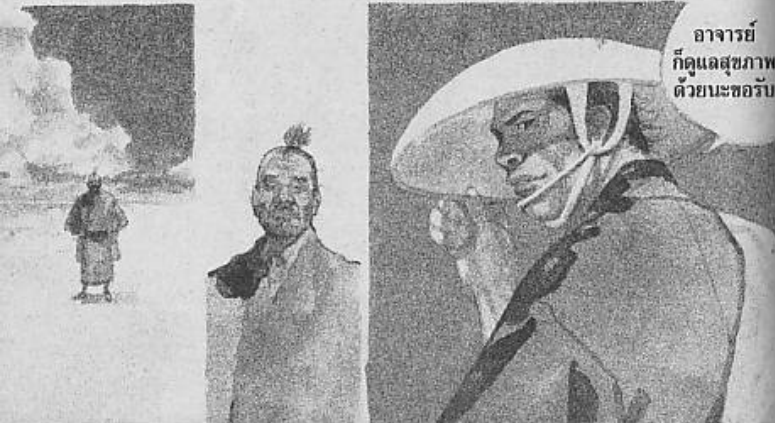
ฮ่า
ฮ่า

ฮ่า
ฮ่า

ฝาก
ด้วยนะ
เท็งกิ

ขอรับ...ถึงจะ
ใช้เวลาสักกี่ปี
ข้าก็จะมอบสิ่งนี้
แก่โคจิโร่
ให้จงได้

อาจารย์
ก็ดูแลสุขภาพ
ด้วยนะขอรับ

ความทรงจำ
ที่ได้เลี้ยง
โคจิโร่มา
17 ปี

ชีวิตที่
อยู่กับคาบ
ตลอด
หลายสิบปี
ที่ผ่านมา

คืนนั้น จิโซ
จับพู่กันขึ้นมา
ขีดเขียน

ขอบคุณ
พระเจ้า

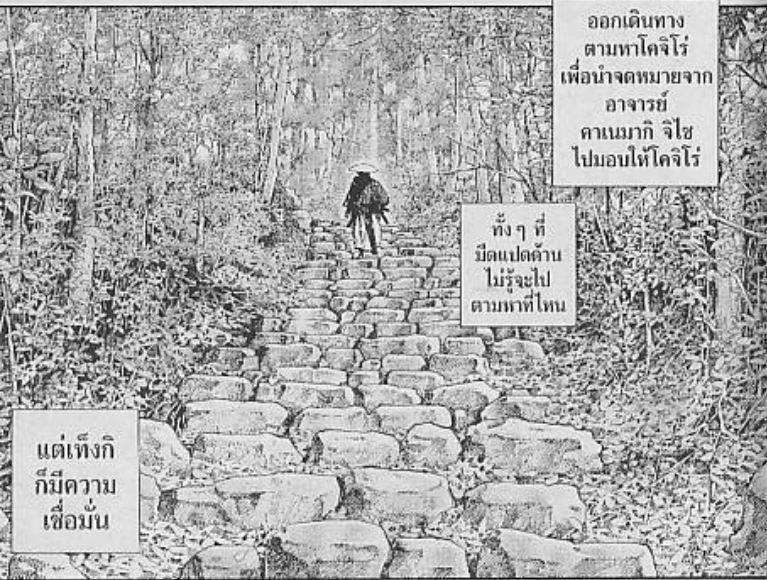

157

เพื่อนแท้
ในวัยเยาว์
ของโคจิโร่

คุซานางิ
เท็งกิ
หรือ
คามะคิจิ

ออกเดินทาง
ตามทาโคจิโร่
เพื่อนำจดหมายจาก
อาจารย์
คามะคิจิ ไปมอบให้โคจิโร่

ทั้ง ๆ ที่
มีดเปิดด้าน
ไม่รู้จะไป
ตามหาที่ไหน

แต่เท็งกิ
ก็มีความ
เชื่อมั่น

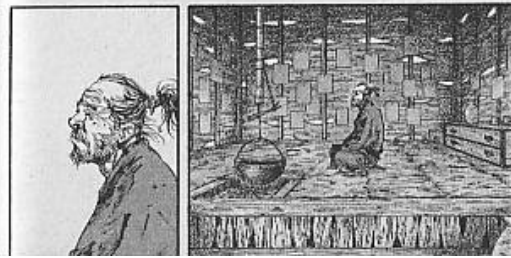
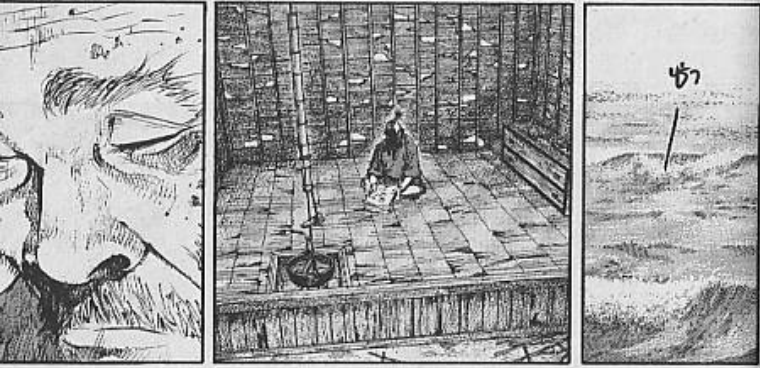
ชื่อของ
ซาซากิ
โคจิโร่
นั่น

หากเดินไป
บนถนน
สายนี้ก็ตาม
แล้วละก็
ต้องได้ข่าว
โคจิโร่
เข้าสักวัน

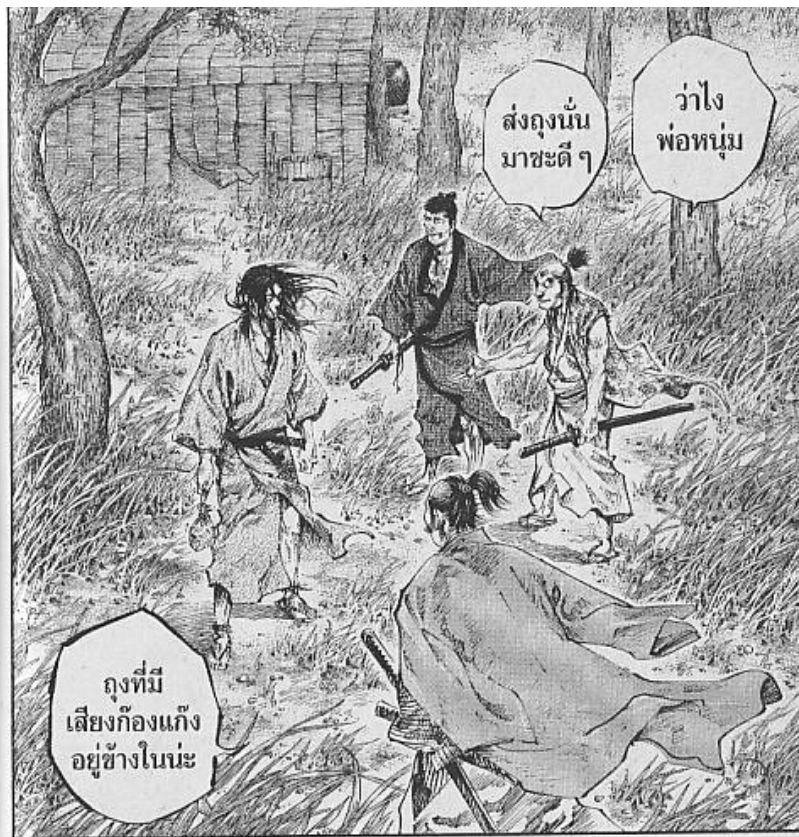

ตั้งแต่
วันนี้ไป
ข้าจะฝึกฝน
เพื่อเป็น
ซามูไร

ไอ้หมอนี่
เป็นใคร
กัน
!?

เอ๋อ
...!?

.....

เอ็ง
ไม่เคยต่อสู้
...

แล้วจะไป
เคยเห็นแวต
แบบนี้
ได้ยังไงเล่า
...

เฮอะ
...

เฮ้ย
ยย
ย ...

ทำไม
แวต
มันถึง
ได้สวย
หยิ่งงี้ละ

อ๊ะ!?
ดาบของ
ข้า...

ไอ้หมอนี่
...

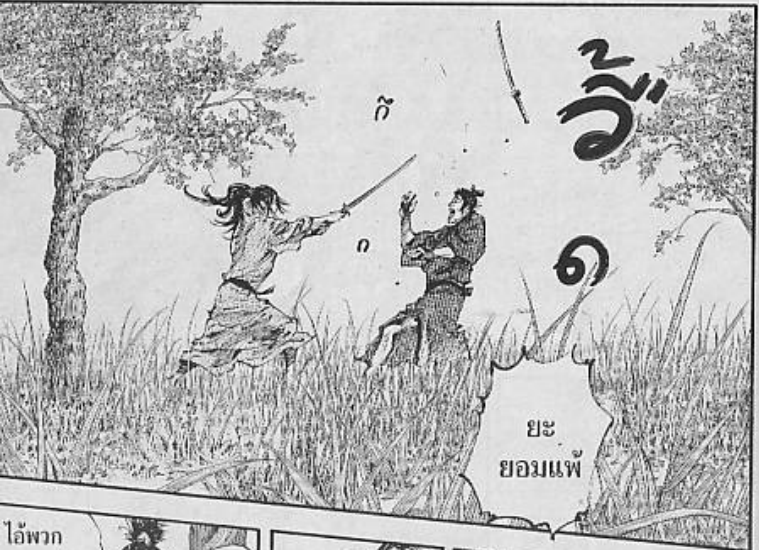

เป็นไปได้
ที่ลายดา
จะไว
เป็นพิเศษ
ทดแทนกับ
การที่
สู้ไม่ได้ยิน
?

ดวง
ตา

ยะ
ยอมแพ้

ไอ้พวก
กหมาเอ๊ย
กระจอก
จริงๆ

ไม่
ไหว

ท่าน
โอ้ เรียง
สี่ยงโด

ฮงหมบ
แพ้ ๆ
แต่มีมือ
เจ็บชาม

ข้า
ยอมแพ้
...!!

วู้
อ๊

แผ่นกัน
มัย?

เออดี

อิม
เยียมเลย

แบบนี้
ใช้ได้มัย?

ขอทราบ
ชื่อท่าน
โคจิโร?

โคจิโร

นามสกุล
ซาซากิ
ชื่อ
โคจิโร
!!

หรือที่คน
เค้าเรียกกันว่า
“เสือที่ปากคัง
แห่งเมืองเอ็ทสึเซ็น”
ใจละ!!

เอาละ
มานะ
โคจิโร

ช้านัก
อะไรดี ๆ
ได้แล้ว

ก็าก
ซ่า ซ่า ซ่า

ตั้งแต่นี้ไป
ข้าต้องคอย
ตอบคำถาม
แทนมันนี่เนีย
?

ยุ่งจริง
วู้ย

ฮือว

ฮือว

ลุง
ขอไม่ยาว ๆ
พน้อยสิ

หา?
เอ่อ...ได้สิ
ไม่ยาว ๆ

แต่ถ้า
เดินแบกธงนี้
ไปตามทาง
ก็คงจะไม่ขัดสน
คู่ทำดวลแน่
!!

แม้ตัวเอง
จะนั่งเฉย
ตั้งหินผา

สาย
หินผา
...

หินผา

เขียนเดิมว่า
"สายหินผา"
จะได้ดู
น่าเกรงขามขึ้น

ช่วยยับยั้ง
ให้พน้อยสิ
ลุง

หา?
ทำไมต้อง
เป็นข้า
ผู้มั่งคั่ง...

ใช่ ไตมย
?

แบบนี้
คู่แข่งดี
อิม ดีเลย

หือ

เสร็จ
แล้ว

ชายก็ โคจิโร ไว้เทียบทานในปรุที่ --

เฮีย
อะไรวะ

นี่
อย่าหัวเราะสิ
เดี๋ยวก็
ถูกฆ่าพรอก

ไม่เห็นมี
ดาบเสียบ
เลยนี่นา

ดาบ
ไร่เทียบพาน...
ในรูที...?

ห่า...
หน้าตาใจดี
แบบนี้เนี่ยนะ
...

แฮต
แฮต

แฮต

แฮต

เอ๊ะ?
?

โคจิโร่
คุณันตี
!!

จ๊อก

แจก

ก๊าก
ฮ่า ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า

เฮีย
ไอ้ที 1
ในปรู๊พี !!

ว่าไงนะ
...!?

兵法天下第一
想救之助

ウ
?

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง “มียาโมโตะ มุซาชิ” โดยเอจิ โยชิกาวา

17 คนไร้ความรู้สึก

พิมพ์ครั้งที่ 1

22 สิงหาคม 2546

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

ผู้พิมพ์ บริษัท เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

"Vagabond"

© 1998-2003 I.T. Planning, Inc.

ISBN 974-9637-54-2

ผู้แปล เกรียงศักดิ์ ลวางกูร

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120 : ฝ่ายจัดจำหน่าย
โทรศัพท์ 0-2316-5926 (สายตรง) หรือ 0-2325-5555 ต่อ 1706, 1717, 1718 และ 1766

จบเล่ม 17 โปรดติดตามตอนต่อไป